

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13C/346/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215219741
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Gašpírová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1215219741.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudcom Mgr. Zuzanou Gašpírovou, v právnej veci navrhovateľa: I. Š., nar. X.X.XXXX, bytom G. X, J., zastúpený: JUDr. Annou Orthovou, advokátkou, Kocelova 17, Bratislava, proti odporcovi: I. Š.Í., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, J., zastúpený: JUDr. Alžbetou Darinou Michalkovou, advokátkou, Škultétyho 1, Bratislava, o zrušenie vyživovacej povinnosti pre dospelé dieťa, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e s účinnosťou od 31.7.2015 vyživovaciú povinnosť navrhovateľa k odporcovi, určenú rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k. 11C/208/2009-452 zo dňa 4.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/308/2014-487 zo dňa 22.9.2014, právoplatným dňa 13.10.2014.

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 384,12 Eur, na účet právnej zástupkyne navrhovateľa vedený v P. J., S..D., č.úctu: XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, všetko v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 17.8.2015 domáhal voči odporcovi zrušenia jeho vyživovacej povinnosti a to počnúc dňom prerušenia jeho štúdia, kedy mu zanikli všetky jeho práva a povinnosti študenta. Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 11C 208/2009-452 zo dňa 4.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co 308/2014-487 zo dňa 22.9.2014, právoplatným dňa 13.10.2014, mu bolo uložená povinnosť platiť výživné na odporcu a to v sume 170,-Eur mesačne od 29.11.2010. Odporca študoval na Slovenskej technickej univerzite, avšak v dobe podania návrhu na začatie konania mal štúdium prerušené z dôvodu nesplnenia podmienok pre ukončenie bakalárskeho štúdia záverečnou skúškou. Podľa informácie zo študijného odboru už odporca vyčerpal maximálny počet semestrov stanovených na bakalársky typ štúdia. V priebehu konania súd na pojednávaní dňa 14.3.2016 pripustil uznesením zmenu petitu návrhu na začatie konania tak, že nový petit znel: "Súd zrušuje s účinnosťou od 31.7.2015 vyživovaciú povinnosť navrhovateľa k odporcovi určenú rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 11C/208/2009-452 zo dňa 4.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/308/2014-487 zo dňa 22.9.2014."

V priebehu konania navrhovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, poukázal na skutočnosť, že odporca je zdravý 25 ročný človek, ktorý má stredoškolské vzdelanie s maturitou a preto je plne spôsobilý zabezpečovať si svoje potreby sám. V rámci záverečnej reči právny zástupca navrhovateľa zdôraznil, že k podaniu žiadosti odporcu o prerušenie vysokoškolského štúdia ho viedol fakt, že podľa vnútorných stanov fakulty je bakalárke štúdium nutné ukončiť do 5 rokov, inak by bolo jeho štúdiu predčasne skončené. Dôvodom žiadosti teda bolo, aby odporca mohol opätovne pristúpiť k obhajobe

bakalárskeho projektu, ktorá skúšobná komisia ohodnotila pri štátnej skúške ako nedostatočnú. Aj vzhľadom k tomu, že odporca neabsolvoval v riadnom termíne ani maturitnú skúšku, neukončil v požadovanom časovom horizonte bakalárske štúdium, nemožno jeho prístup k štúdiu vyhodnotiť ako vzorný ani konštatovať riadne plnenie si povinností.

Odporca s návrhom na začatie konania nesúhlasil. V prvom rade argumentoval tým, že len samotné prerušenie vysokoškolského štúdia na obdobie od 31.7.2015 do 30.6.2016, neznamená zánik vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi. Rovnako vyživovacia povinnosť nezaniká ani dosiahnutím konkrétneho veku. Odporca nemá záujem úmyselne predlžovať svoje štúdium. Hneď v auguste 2015 sa odporca zaevidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, kde bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, z čoho je zrejmá jeho snaha sa zamestnať. Od 26.10.2015 do 9.11.2015 pracoval odporca v spoločnosti positive software s.r.o., pričom pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe s odôvodnením, že odporca nemal potrebnú prax. Odporca je preto plne odkázaný na výživné od svojich rodičov, od 1.8.2015 je celá starostlivosť na jeho matke, pričom ho podporuje aj stará matka.

V priebehu konania zmenil odporca svoje stanovisko a súhlasil so zrušením vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi od dátumu 31.1.2016 a to z dôvodu uzavretia pracovnej zmluvy ku dňu 1.2.2016, na základe ktorej sa odporca riadne zamestnal. Právny zástupca odporcu v záverečnej reči zdôraznil, že odporca požiadal o prerušenie štúdia z dôvodu, že chcel mať možnosť obhájiť bakalársku prácu. Po prerušení štúdia sa odporca zaevidoval na Úrade práce a hľadal si prácu. Navrhovateľ si prestal voči odporcovi plniť svoju vyživovaciu povinnosť od 1.8.2015 na základe vlastného uváženia. Zánik vyživovacej povinnosti zákon spája jedine s nadobudnutím schopnosti dieťaťa živiť sa samo, teda z vlastných zdrojov uspokojovať všetky svoje životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi trvala až do 1.2.2016, kedy sa tento zamestnal. V čase od 31.7.2015 do 12.2.2016 odporca nebol schopný živiť sa samostatne, nemal nárok na žiadne štátne sociálne dávky, bol bez príjmu a odkázaný iba na starostlivosť matky.

Súd vec prejednal v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý mal doručenie predvolania na jednotlivé pojednávania riadne vykázané, jeho neúčast' ospravedlňoval jeho právny zástupca, pričom tento nežiadal o ich odročenie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov: výpisom zo stránky Slovenskej technickej univerzity, potvrdením Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, fakulty elektrotechnickej a infromatickej o štúdiu zo dňa 19.2.2015, rozhodnutím dekana Fakulty elektrotechnickej a informatiky STU zo dňa 31.7.2015, potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 27.11.2015, listom právneho zástupcu odporcu zo dňa 31.8.2015, výpisom nedoplatkov na výživnom, potvrdeniami o uhradení výživného, pracovnou zmluvou zo dňa 20.1.2016 a jej prílohou, žiadosťou odporcu o prerušenie štúdia zo dňa 31.7.2015, podrobným prehľadom výsledkov štúdia, pracovnou zmluvou zo dňa 26.10.2015, dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 9.11.2015, oboznámením sa s obsahom pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 11C 208/2009 a zistil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 11C/208/2009-452 zo dňa 4.12.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/308/2014-487 zo dňa 22.9.2014, právoplatným dňa 13.10.2014, súd zaviazal odporcu (v tomto konaní navrhovateľa I. Š., nar. X.X.XXXX) na platenie výživného navrhovateľovi (v tomto konaní odporca I. Š., nar. XX.XX.XXXX) vo výške 170,-Eur mesačne od 29.11.2010, pričom zároveň ho zaviazal zaplatiť aj zročné výživné za obdobie od 29.11.2010 do 29.11.2013 vo výške 1.340,-Eur. Vo zvyšku súd návrh zamietol.

Z predložených listinných dôkazov (potvrdenie o štúdiu zo dňa 19.2.2015) súd zistil, že odporca bol študentom denného bakalárskeho štúdia na Fakulte elektrotechnickej a infromatickej STU v Bratislave a to od 1.9.2010 do 30.7.2015. V priebehu tohto času odporca absolvoval jednotlivé skúšky bakalárskeho štúdia, pričom niektoré si musel prenášať do ďalších semestrov. V súčasnej dobe odporca absolvoval skúšky zo všetkých predmetov, vyžadované pre absolvovanie bakalárskeho štúdia, pričom v súčasnej dobe nemá odporca absolvovanú štátnu bakalársku skúšku. Túto už raz absolvoval, no neúspešne. Tieto skutočnosti sú zrejmé z predloženého podrobného prehľadu za celé štúdium.

Dňa 31.7.2015 požiadal odporca o prerušenie svojho štúdia na dobu jedného akademického roka zo zdravotných dôvodov. Rozhodnutím dekana fakulty zo dňa 31.7.2015 tento povolil odporcovi prerušiť štúdium na obdobie od 31.7.2015 do 30.6.2016 vrátane. Na základe tohto rozhodnutia zanikli odporcovi všetky práva a povinnosti študenta a to až do dňa opätovného zápisu na štúdium. Prerušenie štúdia odporcu je zrejmé aj z potvrdenia o štúdiu zo dňa 19.2.2015, pričom v obsahu je tiež konštatované, že štandardný dĺžka prvého stupňa bakalárskeho štúdia je 3 roky.

Z obsahu potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 27.11.2015 je zrejmé, že odporca bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 16.9.2009 do 31.8.2010 vrátane, od 14.8.2015 do 25.10.2015 vrátane a od 10.11.2015 pričom jeho evidencia trvá.

Odporca uzavrel dňa 26.10.2015 pracovnú zmluvu so spoločnosťou positive software s.r.o. ako zamestnávateľom, v zmysle ktorej vznikol pracovný pomer na dobu neurčitú, pričom bola dohodnutá skúšobná doba v trvaní 3 mesiace. V zmluve bola špecifikovaná aj pracovná pozícia odporcu: PHP web developer. Je zrejmé, že k zániku pracovného pomeru v skúšobnej dobe došlo dohodou zo dňa 9.11.2015. Následne odporca uzavrel dňa 20.1.2016 pracovnú zmluvu so spoločnosťou UnionSoft s.r.o. ako zamestnávateľom, na základe ktorej došlo k vzniku pracovného pomeru dňom nástupu do práce 1.2.2016. Pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú dňa 31.1.2017 a to na plný pracovný úväzok. Pracovný pomer založený touto pracovnou zmluvou podľa vyjadrenia odporcu trval aj v čase vyhlásenia rozsudku.

V rámci svojho výsluchu odporca uviedol, že štúdium na STU, Fakulte elektrotechnicky a informatiky bolo pre neho náročné a niektoré skúšky musel absolvovať dvakrát. Poukázal na problémový predmet komunikačné siete, kvôli ktorému si musel štúdium predĺžiť o ďalšie dva roky. Nakoľko už bolo zrejmé, že štúdium bude predĺžené, rozložil si ostatné skúšky a zápočty tak, aby ich zvládol v priebehu 5 rokov. V súčasnosti má všetky skúšky absolvované. Bakalársky projekt musí však prepracovať, nakoľko komisia v roku 2015 sa uzniesla na tom, že nebol postačujúci. Odporca považoval svoj bakalársky projekt za kvalitný. Dôvodom prerušenia štúdia bolo to, že mu to umožňovalo dokončiť bakalárske štúdium, v podstate to bola jediná možnosť. Podľa vnútorných stanov fakulty totiž bakalárske štúdium trvá štandardne 3 roky a najviac ho možno predĺžiť o 2 roky. Bakalársky projekt má odovzdať a k jeho obhajobe by malo dôjsť niekedy v júli 2016. Odporca uviedol, že jeho prioritou je ukončenie bakalárskeho štúdia, pričom ešte neuvažoval o tom, či bude pokračovať v štúdiu aj ďalej. Potvrdil, že asi od júla 2015 sa snažil nájsť si zamestnanie. Podarilo samu to v spoločnosti positive software, s.r.o., kde však pracoval len 11 dní, nakoľko zamestnávateľ zistil, že potrebuje zamestnanca s väčšími skúsenosťami. Odporca sa preto následne zameril na hľadanie iného pracovného miesta. Od 1.2.2016 je zamestnaný v spoločnosti Unionsoft, s.r.o., kde jeho mzda činí 750,-Eur brutto plus odmeny. Zamestnávateľ je s jeho prácou spokojný. Odporca potvrdil, že jeho zdravotný stav je dobrý. Tiež uviedol, že maturitnú skúšku absolvoval opakovane s predmetu anglický jazyk.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Jednou zo základných povinností rodičov voči deťom je aj realizácia sústavnej a dôslednej starostlivosti o ich výchovu, zdravie, výživu a všestranný rozvoj. Práve vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu predstavuje jednu z foriem výkonu riadnej starostlivosti o dieťa. Vzniká okamihom narodenia dieťaťa, pričom zákon jej zánik spája s okamihom nadobudnutia schopnosti dieťaťa živiť sa samostatne. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť jeho schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky svoje životné náklady. V tejto súvislosti súd uvádza, že zákon spája zánik vyživovacej povinnosti už s nadobudnutím samotnej schopnosti dieťaťa živiť sa samé. Znamená to, že

súd je povinný skúmať, a to s prihliadnutím na individuálne okolnosti toho ktorého prípadu, či dieťa vzhľadom na jeho zdravotný stav, schopnosti, nadobudnuté predpoklady pre výkon povolania, stav a priebeh štúdia z hľadiska toho, či sa dieťa nepretržite pripravuje na svoje budúce povolanie alebo štúdium ukončilo, či prerušilo a z akých dôvodov, je plne spôsobilé na zabezpečovanie si základných životných potrieb samostatne. Nemožno za žiadnych okolností súhlasiť s tvrdením, že k zániku vyživovacej povinnosti dochádza až vtedy, kedy dieťa aj reálne začne zabezpečovať svoje potreby, či už tým, že sa zamestná, začne podnikáť, alebo začne poberať iné príjmy a dávky. Ak totiž zákonná dikcia vyslovene uvádza, že predpokladom zániku vyživovacej povinnosti je už nadobudnutie schopnosti, gramatickým výkladom tohto ustanovenia nemožno dospieť k inému záveru, ako k tomu, že už plnohodnotná pripravenosť dieťaťa na zabezpečovanie si svojich životných potrieb samostatne je dôvodom zániku vyživovacej povinnosti.

Súd, v kontexte vyššie uvedených teoretickoprávnych záverov, podrobil ustálený skutkový stav skúmaniu a následnej subsumpcii pod citované zákonné ustanovenia, pričom dospel k záveru, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi zanikla dňa 31.7.2015. Súd vychádzal z toho, že odporca bol študentom denného štúdia od 1.9.2010 do 30.7.2015. V tomto čase vyživovacia povinnosť navrhovateľa jednoznačne trvala, nakoľko odporca sa sústavne pripravoval na výkon svojho budúceho povolania a ako taký bol odkázaný na výživné od svojich rodičov. Je pravdou, že navrhovateľ prekročil štandardnú dĺžku trvania bakalárskeho štúdia a toto si predĺžil až na hornú hranicu prípustnej dĺžky, teda 5 rokov. Dôvodom bolo, ako sám odporca potvrdil, že štúdium mu robilo ťažkosť a stanovené skúšky nebol schopný zložiť v priebehu troch rokov. Rovnako v konaní bolo preukázané, že odporca podal žiadosť o prerušenie štúdia z toho dôvodu, aby nedošlo k ukončeniu štúdia a toto riešenie predstavovalo jedinou možnosť opakovane absolvovať bakalársku skúšku, nakoľko na prvý pokus jeho bakalársky projekt nevykazoval znaky úplnosti a bol kvalifikovaný ako nedostatočný. Prerúšením štúdia od 31.7.2015 odporca prestal byť nositeľom práv a povinností študenta. Od tohto momentu prestal navštevovať prednášky, cvičenia, či konzultácie poriadané príslušnou fakultou a to na báze dennej prípravy. Súd má za to, že od tohto momentu došlo k prerušeniu jeho sústavnej prípravy na budúce povolanie. Jeho jedinou povinnosťou zostalo prepracovanie bakalárskeho projektu, ktoré však podľa názoru súdu nevyžaduje trvalú a neustálu prípravu. Dňom prerušenia štúdia, kedy odporcovi zanikla, čo do rozsahu, podstatná časť študentských povinností, zároveň vznikla na jeho strane možnosť riadne sa zamestnať. Súd prihliadol aj na to, že odporca je dospelý, zdravý človek, s riadne ukončeným stredoškolským vzdelaním, plne spôsobilý vykonávať prácu zodpovedajúcu svojmu veku a vzdelaniu. Skutočnosť, že prerušenie štúdia umožnilo odporcovi uspokojovať svoje životné potreby, osvedčuje aj jeho následný postoj, kedy sa prihlásil na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny a bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, čím osvedčil svoju snahu nájsť si relevantné zamestnanie. Rovnako odporca uzavrel 2 pracovné zmluvy, ktorými založil pracovný pomer ako plnohodnotný zamestnanec. Skutočnosť, že nájsť stabilné zamestnanie sa mu podarilo až dňom 1.2.2016, nemožno stotožňovať s dňom zániku vyživovacej povinnosti. Tento dátum len predstavuje výsledok snahy odporcu nájsť si zamestnanie zodpovedajúce jeho nadobudnutým schopnostiam, ktorými však už nepochybne disponoval aj v okamihu prerušenia štúdia. Už v tomto čase mal odporca k dispozícii všetky predpoklady pre výkon zamestnania a uplatnenie sa na trhu práce a skutočnosť, že poberať pravidelný príjem začal až neskoršie, nemožno za žiadnych okolností pričítať na ťarchu navrhovateľa. Tomu jednoznačne vyživovacia povinnosť zanikla dňom 31.7.2015 a táto neexistovala ani v čase vyhlásenia rozsudku. Súd v tejto súvislosti poukazuje na aplikačnú prax, ktorá operuje aj s možnosťou obnovenia vyživovacej povinnosti, napríklad keď navrhovateľ bude pokračovať v dennom štúdiu aj po úspešnom skončení bakalárskeho štúdia. Nakoľko ale súd musí vychádzať zo skutkového stavu, relevantného v čase vyhlásenia rozsudku, nemôže reflektovať teoretickú možnosť, prípadne hypotetický predpoklad budúcich skutkových udalostí.

Súd len dodáva, že nepovažuje za relevantné, či navrhovateľ svoju vyživovaciu povinnosť plnil aj po 31.7.2015 a v akom rozsahu. Táto otázka nie je predmetom konania a ani nesúvisí so skúmaním naplnenia zákonných predpokladov zrušenia vyživovacej povinnosti. Rovnako súd neprihliadol na argumentáciu ohľadne údajného neplnenia si študentských povinností odporcom v čase jeho štúdia. K týmto totiž malo dôjsť v dobe, ktorá nebola predmetom súdneho skúmania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd prizná účastníkovi, ktorá mal vo veci plný úspech, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V tomto konaní bol úspešným účastníkom navrhovateľ, ktorému vznikol voči odporcovi nárok na náhradu trov konania. Súd mu priznal nárok na náhradu trov právneho

zastúpenia vo výške 384,12 Eur a to za 5 úkonov právnej služby: 1.príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 1.12.2015, 2.účasť na pojednávaní dňa 2.12.2015, 3.účasť na pojednávaní dňa 1.2.2016, 4.účasť na pojednávaní dňa 14.3.2016, 5.účasť na pojednávaní dňa 18.4.2016. Pri stanovení výšky základnej sadzby tarifnej odmeny súd vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (ďalej len "vyhláška"), v zmysle ktorej táto tvorí jednu trinástinu výpočtového základu (v tomto prípade nebolo možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch). Súd nemôže súhlasiť s vyčíslením si náhrady trov konania právnym zástupcom navrhovateľa, ktorý v tomto prípade aplikoval pri výpočte základnej sadzby ustanovenie § 10 ods. 3 vyhlášky. Hoci plnenie vyživovacej povinnosti má nepochybne charakter opakujúceho sa plnenia, predmetom tohto konania nie je posudzovanie vyživovacej povinnosti z hľadiska jej rozsahu, ani jej plnenie tak, aby táto povinnosť bola v petite návrhu na začatie konania kvantifikovaná. Predmetom je určenie zániku vyživovacej povinnosti, kedy súd neskúma rozsah vyživovacej povinnosti ako takej, ale len otázku jej trvania. Z tohto dôvodu súd, vychádzajúc z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, konštatuje, že za úkony právnej služby č.1 a 2 činí základná sadzba tarifnej odmeny sumu 64,54 Eur, za úkon právnej služby č. 3 sumu 16,50 Eur, nakoľko súd túto krátil v zmysle § 13 a ods. 4 vyhlášky na ? z 66,-Eur, keďže na pojednávaní dňa 1.2.2013 nedošlo k prejednaniu veci samej, len k predloženiu listinných dôkazov. Za úkony právnej služby č. 4 a 5 činí základná sadzba tarifnej odmeny sumu 66,-Eur. Súd za jednotlivé úkony právnej služby priznal v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky aj náhradu hotových výdavkov nasledovne: 2x8,39 a 3 x 8,58 Eur, spolu 42,52 Eur. Zároveň právnemu zástupcovi navrhovateľa priznal aj zvýšenie odmeny a náhrad o DPH v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky. Celkovo teda súd vypočítal výšku priznanej náhrady trov právneho zastúpenia nasledovne: $(64,54 \text{ Eur} \times 2 + 16,50 \text{ Eur} + 66,-\text{Eur} \times 2) + 42,52 \text{ Eur} / \times 20\%$, t.j. 384,12 Eur.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.